

5. Diagnóza otrav jedovatými živočichy

5.1 Pokousání jedovatými pavouky a bodnutí štíry

Pro diagnózu má zásadní vliv anamnéza a pozorované klinické příznaky. Dle závažnosti se odeberou vzorky krve na hematologický a biochemický rozbor. V případě pokousání snovačkou mohou výsledky biochemického vyšetření ukázat zvýšenou hodnotu kreatininu, AST a hypokalcémii. Tyto výsledky společně s myoglobinurií mohou ukazovat na poškození svalové tkáně [6].

5.2 Bodnutí blanokřídlým hmyzem

Diagnóza je založena hlavně na anamnéze, kterou v případě bodnutí včelou potvrdíme nálezem zbytku žihadla s jedovým váčkem. V případě bodnutí vosou nebo sršněm pozorujeme v místě vpichu lokální erythém nebo otok [12].

5.3 Otrava při kontaktu s obojživelníky

Diagnóza otravy obojživelníky je primárně založena na anamnéze a klinických příznacích. Z klinického pohledu pozorujeme především silné pění z tlamy. V důsledku podráždění zažívacího traktu se objevuje zvracení, později i průjem. V případě pokročilé otravy žabím jedem pozorujeme během EKG vyšetření změny srdečního rytmu, převážně arytmie ventrikulárního původu [27].

5.4 Uštknutí hady

V případě podezření na uštknutí hadem je důležitá anamnéza a klinické projevy. Pokud je původce neznámý, provádíme diagnostiku v závislosti na výskytu klinických příznaků. Běžná praxe zahrnuje hematologické vyšetření, kde hodnotíme koncentraci hemoglobinu, hematokritu, množství leukocytů a trombocytů v krvi. Srážlivost krve vyšetřujeme pomocí hemokoagulačních testů – stanovujeme zejména protrombinový čas (PT) a aktivovaný parciální tromboplastinový čas (aPTT). Také provádíme stanovení acidobazické rovnováhy a dále i sérového kreatininu jako parametru vypovídajícího o poškození svalové tkáně. Vhodné je i vyšetřit moč, kde se mohou objevit stopy krve vypovídající o poškození ledvin [25].